

Sygn. akt V CZ 64/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Gminy W.

przeciwko Z. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 19 października 2016 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. akt I ACa .../15,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

W sprawie z powództwa Gminy W. przeciwko Z. W. o zapłatę Sąd Apelacyjny [...] postanowieniem z dnia 6 lipca 2016 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego od wyroku tego Sądu z dnia 5 lutego 2016 r. ze względu na nieuiszczenie przez pozwanego należnej opłaty od skargi kasacyjnej w terminie.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem pozwany zarzucając naruszenie art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm. - dalej jako u.k.s.c.) oraz 130 § 1 i 130² § 3 k.p.c. wnosząc o uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Zgodnie z art. 102 ust. 2 u.k.s.c. do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych powinno być dołączone oświadczenie obejmujące szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów. Oświadczenie sporządza się według ustalonego wzoru. Jeżeli oświadczenie nie zostało złożone albo nie zawiera wszystkich wymaganych danych, stosuje się art. 130 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.). Przepisem szczególnym jest zaś art. 102 ust. 4 u.k.s.c., wedle którego wniosek o zwolnienie od kosztów strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego złożony bez dołączenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, przewodniczący zwraca bez wzywania o uzupełnienie braków formalnych wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Tak też stało się w niniejszej sprawie. Wniosek o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej został złożony w skardze przez pełnomocnika pozwanego adwokata R. K. bez dołączenia wymaganego oświadczenia. Stąd też Sąd Apelacyjny zarządzeniem z dnia 1 czerwca 2016 r. zarządził zwrot wniosku podając jako podstawę art. 102 ust. 4 u.k.s.c., natomiast zarządzeniem z dnia 7 czerwca 2016 r. wezwano pozwanego do uiszczenia opłaty od skargi. Oba zarządzenia zostały doręczone pełnomocnikowi pozwanego w dniu 10 czerwca 2016 r. stąd, jak trafnie uznał Sąd Apelacyjny, termin do uiszczenia opłaty upłynął bezskutecznie w dniu 17 czerwca 2016 r.

Całkiem bezpodstawny jest więc zarzut zawarty w zażaleniu, że pełnomocnik pozwanego nie był wzywany do żadnych dodatkowych uzupełnień, skoro wniosek o zwolnienie od kosztów zgłoszony przez stronę reprezentowaną przez zawodowego pełnomocnika podlega zwrotowi bez wzywania do uzupełnienia.

Niezasadne jest także powoływanie przez skarżącego orzecznictwa Sądu Najwyższego, które przyjmuje obowiązek wezwania strony do uiszczenia opłaty w sytuacji oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów zawartego w skardze kasacyjnej. Sytuacja taka nie miała miejsca w niniejszej sprawie, gdyż wniosek pozwanego został zwrócony, a nie oddalony. Ponadto zgodnie z utrwaloną już praktyką, która znalazła swoje potwierdzenie w uchwale z dnia 27 marca 2014 r., III CZP 133/13 (OSNC 2015, nr 1, poz. 4) pozwany został po zwrocie wniosku wezwany do uiszczenia opłaty w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej. Bez znaczenia jest przy tym, co stara się z niezrozumiałych przyczyn kwestionować skarżący, że zarówno zarządzenie o zwrocie wniosku jak i wezwanie do uiszczenia opłaty zostały mu doręczone jedną przesyłką sądową. Trafnie także zarządzenie o zwrocie wniosku zostało opatrzone datą wcześniejszą (1 czerwca 2016 r.) niż zarządzenie o wezwaniu do uiszczenia opłaty (7 czerwca 2016 r.) skoro wezwanie to stanowiło efekt nieskuteczności zawartego w skardze kasacyjnej wniosku. Bez znaczenia dla biegu terminu do uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej było także złożenie przez pełnomocnika pozwanego 16 czerwca 2016 r. pisma z prośbą o wyjaśnienie, na które Sąd Apelacyjny odpowiedział pismem z dnia 21 czerwca 2016 r.

Całkowicie bezzasadne są także zawarte w zażaleniu zarzuty dotyczące naruszenia art. 103 u.k.s.c. oraz 130 § 1 k.p.c. i art. 130² § 3 k.p.c. Pierwszy ze wskazanych przepisów dotyczy podstawy zwolnienia od kosztów jednostek organizacyjnych i osób prawnych, a nie osób fizycznych. Art. 130 § 1 k.p.c., jak już była mowa, wbrew twierdzeniom skarżącego, został zastosowany skoro Sąd Apelacyjny wezwał pozwanego do uiszczenia opłaty w terminie tygodniowym. Art. 130² § 3 k.p.c. został zaś uchylony z dniem 1 lipca 2009 r. i nie mógł mieć zastosowania w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁴
w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

jw

kc